

rapportering om noget, som ikke allerede i dag er omfattet af pligten til at give supplerende oplysninger efter erklæringsbekendtgørelsen.

Enhver form for kriminalitet skal medføre supplerende oplysninger i revisionspåtegningen. Erklæringsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, pålægger revisor en pligt hertil (undtaget dog absolut bagatelagtige forhold), hvis revisor under sit arbejde får "begrundet formodning" om sådanne forhold. Dette skal ske, uanset at kriminaliteten ikke har betydning for, om årsrapporten viser et retvisende billede eller ej. En begrundet formodning foreligger ikke ved mistanke baseret på fornemmelser, men må kræve en mistanke, der dels hviler på dokumenterbart materiale og faktisk viden om forhold, der underbygger denne mistanke, dels må mistanken have en sådan styrke, at det alt i alt forekommer revisor mest sandsynligt, at der foreligger kriminel adfærd.

Kravet om at revisor skal "indse", at der begås kriminalitet, indebærer ikke, at revisor skal være fuldstændig overbevist om, at der foreligger kriminalitet af den nævnte art. Det, der udløser revisors reaktionspligt efter forslaget, er tilfælde, hvor revisor må anse det for klart mest sandsynligt, at der er tale om kriminalitet. Hvis man drager en parallel med forsætslæren, er der tale om den øvre ende af sandsynlighedsforsættet. Det er således ikke tilstrækkeligt, at revisor blot anser det for muligt, at der kan være tale om kriminel adfærd fra ledelsens side. At "indse" kræver ikke nødvendigvis, at et eller flere ledelsesmedlemmer erkender forholdene over for revisor, men vil også kunne foreligge, hvor f.eks. dokumenter i virksomheden ikke efterlader revisor med nogen rimelig tvivl om, at der foregår berigelseskriminalitet.

Arten af den begåede kriminalitet, der skal udløse revisors reaktionspligt, er økonomiske forbrydelser vedrørende betydelige beløb eller i øvrigt af grov karakter. Der tænkes her primært på de groveste formueforbrydelser i straffeloven, som for eksempel underslæb, mandatsvig, bedrageri, databedrageri, skyldnersvig og skattesvig. Også anden kriminalitet af stort omfang vil imidlertid kunne udløse revisors reaktionspligt. Det gælder f.eks. insiderhandel, kursmanipulation og bestikkelse af offentlige ansatte. Lov om foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme indeholder en selvstændig indberetningspligt for revisorer. Forhold, omfattet af "hvidvaskloven", er derfor ikke omfattet af dette forslag, jf. stk. 5, 4. pkt.

Med hensyn til grovheden af den begåede kriminalitet kræves alene, at der hos revisor foreligger begrundet formodning om, at denne er grov. Revisor kan

ikke med sikkerhed afgøre, om der er tale om f.eks. kriminalitet, der er omfattet af den strengeste straffesamme i straffelovens kapitel 28, eller om dette ikke er tilfældet. Revisor kan endvidere have vanskeligt ved på dette tidlige tidspunkt at overskue den samlede grovhed af den eller de forbrydelser, revisor får viden om.

At der skal være tale om kriminalitet begået i tilknytning til de pågældende ledelsesmedlemmers hverv indebærer alene, at "privat" kriminalitet, begået uden tilknytning til virksomheden, ikke er omfattet af pligten.

Når disse betingelser er opfyldt, har revisor en pligt til øjeblikkeligt at underrette hvert enkelt medlem af ledelsen. Handler ledelsen ikke, eller skønner revisor, at underretning af ledelsen ikke er et egnet instrument til at hindre fortsat kriminalitet, skal revisor straks underrette Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet herom. Har revisor en formodning om, at de resterende medlemmer er involveret i den økonomiske kriminalitet er forholdet reguleret i stk. 6.

Stk. 5 fastslår en pligt for revisor til straks at underrette de enkelte medlemmer af ledelsen i en virksomhed, hvori revisor udfører revision, hvis han eller hun indser, at ledelsen har begået økonomisk kriminalitet. Der er tale om andre former for økonomisk kriminalitet end dem, der er omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, jf. lbk nr. 734 af 30. august 2002. Pligten indebærer, at revisor straks skal foretage indførsel i revisionsprotokollen samt underrette ledelsen herom. For over for ledelsen at understrege, at den kriminalitet, der gives underretning om, er af grov karakter, foreslås det, at underretningen gives til hvert enkelt medlem, i stedet for til den samlede ledelse.

Revisor skal sikre sig, ikke blot at ledelsen mødes og vurderer revisors oplysninger, men tillige at ledelsen tager fornødne skridt til at forhindre fortsat kriminalitet og til at rette op på de skader, den allerede begåede kriminalitet har forårsaget. Revisor kan ikke pålægge ledelsen at tage bestemte skridt eller træffe bestemte foranstaltninger, idet ledelsesretten tilkommer virksomhedens ledelse. Det er imidlertid op til ledelsen at dokumentere over for revisor, at den har taget de fornødne skridt til at standse igangværende kriminalitet og begrænse tab. Foreligger sådan dokumentation ikke, og finder revisor herefter, at ledelsen ikke agter at bremse kriminaliteten, eller at den agter at foretage helt utilstrækkelige skridt, skal revisor senest 14 dage efter underretningen af de enkelte medlemmer underrette Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet om de formodede forbrydelser.